

Arrest

nr. 290 296 van 15 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, Xle KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gezien het arrest nr. 288 617 van 8 mei 2023 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. DOUTREPONT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien de mededeling ter terechtzitting met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 26 april 2023.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 5 mei 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 2 april 2019 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 10 april 2019.

1.2. Op 14 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Bij arrest nr. X van de Verenigde Kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 5 november 2020 werden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.4. Bij beschikking nr. X van 5 maart 2021 oordeelde de Raad van State dat het cassatieberoep tegen dit arrest niet-ontvankelijk was.

1.5. Op 11 februari 2022 dienden verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in (eerste volgend verzoek). Zij vulden op 23 maart 2022 een "verklaring volgend verzoek" in.

1.6. Op 21 april 2022 nam de commissaris-generaal de beslissingen waarbij deze volgende verzoeken niet-ontvankelijk werden verklaard. Deze beslissingen werden op 22 april 2022 aangetekend verzonden en vormen de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing aangaande J. B. D. M., verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U bent gehuwd met J.(...) A.(...) M.(...) A.(...) (DVZ xxxx; CGVS xx/xxxx) en heeft drie kinderen, J.(...) T.(...), A.(...) A.(...) en E.(...) A.(...) M.(...) B.(...). U studeerde gedurende twee jaar aan het Technologisch Instituut van Centraal Amerika en behaalde een technisch diploma in de scheikunde. Daarna behaalde u nog het diploma van voedingsingenieur. U werkte voor verschillende privé bedrijven en gedurende een korte tijd hielp u uw vader A.(...) A.(...) B.(...) R.(...), ook gekend als 'C.B.', met de fiches voor de sociale zekerheid van één van zijn ondernemingen. Uw echtgenoot is eveneens voedingsingenieur en behaalde ook een technisch diploma in de scheikunde. U en uw echtgenoot woonden de tien tot vijftien jaar voor uw vertrek naar België in een beschermde residentiële wijk in de Urbanizacion Jardines de Cuscatlan, in Ciudad Merliot in het departement La Libertad. Het huis waar jullie woonden was voor de helft eigendom van uw vader en voor de helft uw eigendom maar in 2016 schonk uw vader u zijn deel zodat het hele huis van u was. Uw broer J.(...) A.(...) S.(...) B.(...), woonde op een appartement op de eerste verdieping van uw huis. Uw vader, uw broer J.(...) A.(...) S.(...) B.(...) en uw halfbroer M.(...) A.(...) B.(...) M.(...) alias "E.B." waren actief in de internationale drughandel en andere criminele activiteiten. Uw halfbroer, "E.B.", is ook een belangrijk leider van de MS 13 en hij wordt ook gezocht in de Verenigde Staten. Hij is nog steeds voortvluchtig. Uw broer J.(...) A.(...) S.(...) B.(...) en uw vader A.(...) A.(...) B.(...) R.(...) werden op 29 april 2018 gearresteerd omwille van hun betrokkenheid bij drughandel. Uw vader kon in juli 2018 vrijkomen onder voorwaarden wegens zijn slechte gezondheidstoestand. Uw broer wilde ook voorwaardelijk vrijkomen en hij contacteerde u daarom in december 2018 om de verkoopakte van uw huis te bekomen en hij vroeg eveneens of u een blanco blad wou ondertekenen. Om vervroegd vrij te komen moest hij namelijk familiebanden aantonen, alsook dat hij een huis had om in te wonen. U weigerde dit waarop uw broer u meermaals contacteerde vanuit de gevangenis om u onder druk te zetten. U bleef echter weigeren. Op 2 maart 2019, overleed uw vader. De vrouw waar uw vader mee samenleefde had u voorheen reeds gecontacteerd met de boodschap dat uw vader ernstig ziek was en dat u op bezoek moest gaan. U deed dit echter niet en vernam vervolgens van de zussen van uw vader, die zich in de Verenigde Staten bevinden, dat hij een hartinfarct had gekregen. Daarop begaf u zich wel naar het ziekenhuis, maar toen u er aankwam, was uw vader reeds overleden. De volgende dag vond er een wake plaats voor uw vader waar u ook heen ging. Op de terugweg werd u benaderd door twee gewapende mannen. Ze vernoemden uw halfbroer, M.(...) A.(...) B.(...) M.(...) "E.B.". De bendeleden verzochten u uw huis te ontruimen, aangezien B. vond dat het toebehoorde aan hem. Ze zeiden ook dat ze jullie in het oog gingen houden en als u zou weigeren u voor de gevolgen zou instaan. U besloot hierop het land te verlaten en op 6 maart 2019 kocht u de tickets naar België voor u, uw echtgenoot en uw kinderen. U verliet samen met uw echtgenoot en uw drie kinderen El Salvador op 1 april 2019 en kwam de volgende dag in België aan. Op 10 april 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na jullie vertrek bleven uw moeder en uw nicht in het huis wonen. Ze vertelde u dat er bij de bewaker in uw kolonie enkele mannen waren langsgesproken die naar u vroegen. Uw moeder antwoordde dan steeds dat ze niet wist waar u was. U vreest dat uw hele gezin zal gedood worden door de mannen van uw broer, "E.B.", zodat hij uw huis

zou erven. U vreest ook dat uw broer J.(...) A.(...) contact zal opnemen met "E.B." en alle info zal doorspelen aan hem over uw huidige verblijfplaats.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenoot; de Salvadoraanse paspoorten van uw drie kinderen; de loonbrief van uw echtgenoot; krantenartikels over uw vader en uw broers; de akte van uw huis; de notariële documenten met betrekking tot uw huis; uw geboorteakte; een bewijs van goed gedrag en zeden in uw naam; uw diploma's en certificaten van opleidingen die u volgde; de geboorteakte van uw nicht; de overlijdensakte van de vader van uw nicht; inschrijvingsbewijzen van uw kinderen voor hun school.

Op 17 februari 2020 deden uw moeder S.(...) H.(...) A.(...) D.(...) (DVZ xxx; CGVS xx/xxx) en uw nicht C.(...) B.(...) H.(...) S.(...) (DVZ xxx; CGVS xx/xxx) eveneens een verzoek om internationale bescherming in België. Op 16 december 2021 werd ten aanzien van hen eveneens een weigeringsbeslissing genomen. Zij dienden hiertegen een beroep in bij de RvV.

Op 14 april 2020 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen inzake uw verzoek omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering dat uw familie u verantwoordelijk acht voor het niet in vrijheid stellen van uw broer J.(...) A.(...). Dat uw halfbroer 'E.B.' u en uw gezin wil vermoorden omdat hij zich uw huis wil toe-eigenen werd evenmin geloofwaardig bevonden. Daarnaast werd nog vastgesteld dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Tot slot werd er geoordeeld dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 13 november 2020 werd de beslissing van het CGVS bevestigd door de Verenigde Kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat u niet aantoonde dat u, gezien uw profiel en de gerechtelijke stappen die reeds zijn ondernomen tegen verschillende familieleden en geleid hebben tot hun arrestatie, geen toegang zou hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantoonde dat u hiertoe enige poging hebt ondernomen. U diende een beroep in bij de Raad van State (RvS) tegen de beslissing van de RvV. Op 5 maart 2021 werd dit beroep door de RvS verworpen. Daarop diende u een klacht in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het Hof verklaarde uw verzoek ontvankelijk en besliste de Belgische overheid in kennis te stellen van dit verzoek. Het Hof stelt zich hierbij onder meer de vraag of de Belgische autoriteiten voldaan hebben aan de procedurele verplichtingen die op hen rusten krachtens artikel 3 van het EVRM.

Op 11 februari 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. Uw echtgenoot deed op diezelfde dag een tweede verzoek. U blijft vasthouden aan uw oorspronkelijke vluchtmotieven en u voegt toe dat uw moeder en uw nicht ondertussen ook in België zijn. U herhaalt dat onbekenden die er uitzagen als bendeleden na jullie aankomst in België naar jullie gevraagd hebben aan de bewakers van uw wijk. In januari 2020 zou uw moeder bedreigd geweest zijn door personen die naar u kwamen vragen bij haar thuis. Ze bedreigden haar omdat ze niet wilde zeggen waar u was. U stelt dat 'ze' nu nog steeds naar u vragen. Tot slot verklaart u dat uw broer J.(...) A.(...) in oktober 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 435 jaar. Hij zou echter al vrijgelaten zijn in februari 2022. In geval van terugkeer vreest u dat u en uw kinderen vermoord zullen worden omdat u zich niet hebt onderworpen aan de autoriteit van de bende. Ter staving van uw verzoek legt uw echtgenoot volgende stukken voor: documenten met betrekking tot uw klacht bij het Europees Hof, een brief van uw advocate M.(...) D.(...) en Belgische schoolrapporten van uw kinderen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd. De Raad oordeelde in haar arrest nr. 243705 van 5 november 2020 dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming en dat Jessica en haar gezin niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij "alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput. (...) Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. "Vrijlating geweigerd voor broer van "E.B.", 9 januari 2019) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel. Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfiltrerd. Ook de broer van E.B., M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, "Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider "E.B." maakt deel uit van het netwerk", 10 januari 2020), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook E.B. wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt. Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door E.B.. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van E.B. die tot de organisatiestructuur van E.B. behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van E.B. of van verzoeksters broer J.A.. In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door nietoverheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. (...) Aangezien, in hun individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan het beschermingsverzoek niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is een verder onderzoek van het beroep in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk wat betreft de beweerdelijke bedreigingen door E.B. en verzoeksters broer J.A.."

Uw cassatieberoep tegen deze laatste beslissing werd door de RvS verworpen.

Inzake uw huidig verzoek dient opgemerkt dat er geen nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Integendeel, u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen over uw problemen met uw broer J.(...) A.(...) en uw halfbroer 'E.B.' (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

Betreffende uw verklaringen over de onbekenden die naar jullie huis kwamen om naar u te vragen en uw moeder bedreigden dient opgemerkt dat deze elementen reeds beoordeeld werden in het kader van de verzoeken van uw moeder en uw nicht en dat ten aanzien van hen eveneens een weigeringsbeslissing

werd genomen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Gezien uw moeder en uw nicht reeds op 17 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend dient bijkomend opgemerkt dat u bovenvermelde elementen had kunnen aanbrengen tijdens uw beroepsprocedure bij de RvV. Dat uw broer J.(...) A.(...) in februari 2022 zou vrijgelaten zijn hoewel hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 435 jaar wijzigt op zich niets aan de eerdere beoordeling van de RvV (Verklaring volgend Verzoek, vraag 16). Bijkomend dient opgemerkt dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat hij effectief werd vrijgelaten.

Uit de documenten aangaande uw klacht bij het Europees Hof en de brief van uw advocate blijkt dat uw klacht door het Hof ontvankelijk werd verklaard. Het Hof stelde de Belgische autoriteiten in kennis van uw verzoek en stelt zich hierbij onder meer de vraag of de Belgische autoriteiten voldaan hebben aan de procedurele verplichtingen die op hen rusten krachtens artikel 3 van het EVRM. Zoals hierboven reeds vermeld oordeelde de RvV dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u geen toegang zou hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantoonde dat u hiertoe enige poging hebt ondernomen. Meer bepaald wil het Hof weten of het CGVS en de Raad naar behoren hebben onderzocht of de overheidsinstanties in El Salvador de capaciteit hebben om bescherming bieden in het algemeen en aan de verzoekers in het bijzonder. In deze fase van de procedure kan echter niet vooruitgelopen worden op de afloop van uw procedure bij het Europees Hof. Bijgevolg kan het feit dat u zich tot het Europees Hof hebt gewend bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

De Belgische schoolrapporten van uw kinderen houden geen verband met de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador:

Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing aangaande M. A. J., verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren Mejicanos in het departement San Salvador. U woonde tot aan uw vertrek naar België in Ciudad Merlot in het departement La Libertad. U bent gehuwd met J.(...) B.(...) D.(...) M.(...) (DVZ xxx; CGVS xx/xxxB) en heeft drie kinderen, J.(...) T.(...), A.(...) A.(...) en E.(...) A.(...) M.(...) B.(...) (DVZ xxx). U studeerde aan het Technologisch instituut van Centraal Amerika en behaalde een technisch diploma in de scheikunde. Daarna behaalde u nog het diploma van voedingsingenieur. U werkte voor verschillende privé bedrijven. Jullie woonden de tien tot vijftien jaar voor uw vertrek naar België in een beschermde residentiële wijk in de Urbanizacion Jardines de Cuscatlan, in Ciudad Merlot in het departement La Libertad. Het huis waar jullie woonden was voor de helft eigendom van de vader van uw echtgenote en voor de helft eigendom van uw echtgenote maar in 2016 schonk haar vader haar zijn deel zodat het hele huis van haar was. De broer van uw echtgenote, J.(...) A.(...) S.(...) B.(...), woonde op een appartement op de eerste verdieping van jullie huis. De vader van uw echtgenote, A.(...) A.(...) B.(...) R.(...) alias “C.B.”, haar broer J.(...) A.(...) S.(...) B.(...) en haar halfbroer M.(...) A.(...) B.(...) M.(...) alias “E.B.”, waren actief in de internationale drughandel en andere criminele activiteiten. Haar halfbroer, “E.B.”, is ook een belangrijk leider van de MS 13 (Mara Salvatrucha) en is ook gezocht in de Verenigde Staten. Hij is reeds enige jaren voortvluchtig. Uw schoonbroer J.(...) A.(...) S.(...) B.(...) en uw schoonvader A.(...) A.(...) B.(...) R.(...) werden op 29 april 2018 gearresteerd omwille van hun betrokkenheid bij de drughandel. Uw schoonvader kon in juli 2018 vrijkomen onder voorwaarden door zijn zwakke gezondheid en uw schoonbroer wou dit ook bekomen. Daarom contacteerde O.(...), de vriendin van uw schoonvader, uw echtgenote op 5 december 2018 met de vraag voor de verkoopakte van de woning en om een document te ondertekenen voor de advocaat van J.(...) A.(...). Uw echtgenote weigerde te tekenen en in januari vernam u dat hem de voortijdige vrijlating werd geweigerd. Daaropvolgend begon uw schoonfamilie uw echtgenote continu op te bellen met de vraag om het document te ondertekenen. Nadat uw echtgenote bleef weigeren, stelde uw schoonbroer dat hij haar niet ging helpen indien ze in de toekomst iets nodig zou hebben. Op 2 maart 2019, overleed uw schoonvader. U vergezelde uw echtgenote naar zijn wake, waar jullie op de terugweg benaderd werden door twee gewapende mannen. Ze zeiden dat u uw woning moest verlaten en dat vanaf nu alles toebehoorde aan “E.B.”. U besloot hierop het land te verlaten en diende tevens uw ontslag in bij uw werk. Op 1 april 2019 verliet u El Salvador samen met uw echtgenote en uw kinderen en de volgende dag kwam u aan in België. U diende op 10 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Uw schoonmoeder bleef ondertussen in jullie huis wonen en informeerde u dat er enkele mannen waren langsgesproken in de kolonie die aan de bewaker naar uw familie vroegen. U vreest dat uw hele gezin zal gedood worden door de mannen van “E.B.”. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenote; de Salvadoraanse paspoorten van uw drie kinderen; uw loonbrief; krantenartikels over uw schoonvader en uw schoonbroers; de akte van uw huis; de notariële documenten met betrekking tot uw huis; de geboorteakte van uw echtgenote; een bewijs van goed gedrag en zeden van uw echtgenote; de diploma's en certificaten van opleidingen die uw echtgenote volgde; de geboorteakte van de nicht van uw echtgenote; de overlijdensakte van de vader van uw echtgenote haar nicht; de inschrijvingsbewijzen van uw kinderen op hun school.

Op 14 april 2020 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen inzake uw verzoek omdat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie bewering dat uw echtgenote door haar familie verantwoordelijk wordt geacht voor het niet in vrijheid stellen van haar broer J.(...) A.(...). Dat haar halfbroer ‘E.B.’ jullie wil vermoorden omdat hij zich jullie huis wil toe-eigenen werd evenmin geloofwaardig bevonden. Daarnaast werd nog vastgesteld dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Tot slot werd er geoordeeld dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 13 november 2020 werd de beslissing van het CGVS bevestigd door de Verenigde Kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat u niet aantoonde dat u, gezien uw profiel en de gerechtelijke stappen die reeds zijn ondernomen tegen verschillende familieleden van uw vrouw en geleid hebben tot hun arrestatie, geen toegang zou hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantoonde dat u hiertoe enige poging hebt ondernomen. U

diende een beroep in bij de Raad van State (RvS) tegen de beslissing van de RvV. Op 5 maart 2021 werd dit beroep door de RvS verworpen. Daarop diende uw echtgenote een klacht in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het Hof verklaarde het verzoek ontvankelijk en besliste de Belgische overheid in kennis te stellen van dit verzoek. Het Hof stelt zich hierbij onder meer de vraag of de Belgische autoriteiten voldaan hebben aan de procedurele verplichtingen die op hen rusten krachtens artikel 3 van het EVRM.

Op 11 februari 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. Uw echtgenote diende op diezelfde dag een tweede verzoek in. U blijft vasthouden aan uw oorspronkelijke vluchtmotieven en stelt dat de halfbroer van uw echtgenote nog steeds voortvluchtig is. U voegt toe dat uw schoonbroer J.(...) A.(...) veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van meer dan 400 jaar maar dat de Salvadoraanse autoriteiten hem reeds hebben vrijgelaten. Tot slot vermeldt u dat uw echtgenote een klacht heeft ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: documenten met betrekking tot uw klacht bij het Europees Hof, een brief van uw advocate M.(...) D.(...) en Belgische schoolrapporten van uw kinderen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd. De Raad oordeelde in haar arrest nr. 243705 van 5 november 2020 dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming en dat J.(...) en haar gezin niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij "alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput. (...) Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. "Vrijlating geweigerd voor broer van "E.B.", 9 januari 2019) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel. Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfiltrerd. Ook de broer van E.B., M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, "Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider "E.B." maakt deel uit van het netwerk", 10 januari 2020), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook E.B. wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt. Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door

justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door E.B.. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van E.B. die tot de organisatiestructuur van E.B. behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van E.B. of van verzoeksters broer J.A.. In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door nietoverheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. (...) Aangezien, in hun individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan het beschermingsverzoek niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is een verder onderzoek van het beroep in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk wat betreft de beweerdelijke bedreigingen door E.B. en verzoeksters broer J.A.."

Uw cassatieberoep tegen deze laatste beslissing werd door de RvS verworpen.

Inzake uw huidig verzoek dient opgemerkt dat er geen nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Integendeel, u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen over uw problemen met uw schoonbroer J.(...) A.(...) en "E.B.", de halfbroer van uw vrouw (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16 en 20). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

Dat uw schoonbroer J.(...) A.(...) in februari 2022 zou vrijgelaten zijn hoewel hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van meer dan 400 jaar wijzigt op zich niets aan de eerdere beoordeling van de RvV (Verklaring volgend Verzoek, vraag 16). Bijkomend dient opgemerkt dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat hij effectief werd vrijgelaten.

Uit de documenten aangaande de klacht van uw vrouw bij het Europees Hof en de brief van uw advocate blijkt dat de klacht door het Hof ontvankelijk werd verklaard. Het Hof stelde de Belgische autoriteiten in kennis van het verzoek en stelt zich hierbij onder meer de vraag of de Belgische autoriteiten voldaan hebben aan de procedurele verplichtingen die op hen rusten krachtens artikel 3 van het EVRM. Zoals hierboven reeds vermeld oordeelde de RvV dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u geen toegang zou hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantoonde dat u hiertoe enige poging hebt ondernomen. Meer bepaald wil het Hof weten of het CGVS en de Raad naar behoren hebben onderzocht of de overheidsinstanties in El Salvador de capaciteit hebben om bescherming bieden in het algemeen en aan de verzoekers in het bijzonder. In deze fase van de procedure kan echter niet vooruitgelopen worden op de afloop van uw procedure bij het Europees Hof. Bijgevolg kan het feit dat u zich tot het Europees Hof hebt gewend bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

De Belgische schoolrapporten van uw kinderen houden geen verband met de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig

zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren de schending aan van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekers menen dat de indiening van een verzoekschrift voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), dat ontvankelijk werd verklaard omdat het Hof zich vragen stelt wat betreft de naleving van de artikelen 3 en 13 van het EVRM door de Belgische asielinstanties, wel degelijk een nieuw element uitmaakt. Ook het feit dat J.A.S.B., die tot 435 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld in 2020, na amper iets meer dan een jaar gevangenisstraf werd vrijgelaten, vormt volgens verzoekers een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 243 705 van 5 november 2020 waarin werd vastgesteld dat zij niet aantoonen dat zij niet zouden kunnen rekenen op een effectieve bescherming vanwege hun nationale overheid, mede omdat er lastens J.A.S.B. een rechtszaak was aangespannen en omdat hij door de politie gearresteerd was geweest.

Intussen werd J.A.S.B. echter vrijgelaten, het is volgens verzoekers niet ernstig van het CGVS om te stellen dat deze vrijlating niets wijzigt aan de argumentatie van de Raad in het voormelde arrest van 5 november 2020. Deze vrijlating is immers een teken dat de Salvadoraanse justitie niet op een correcte wijze functioneert en dat er blijkbaar voldoende corruptie en invloed aanwezig zijn in de penitentiaire

administratie. Deze vrijlating betreft een nieuw element dat verzoekers voorheen niet hadden kunnen aanhalen omdat dit een gebeurtenis betreft die zich heeft voorgedaan na de afsluiting van hun eerste verzoek om internationale bescherming.

Het CGVS had moeten onderzoeken of verzoekers nieuwe elementen hebben aangebracht, maar ter zake heeft het CGVS het nieuw element ten gronde geëvalueerd. Het CGVS beschikt over een onderzoeksinstantie die de echtheid van dit gegeven zou moeten onderzoeken, door dit niet te doen heeft het CGVS de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden.

Hetzelfde geldt voor het neergelegd verzoekschrift voor het EHRM. Het EHRM heeft immers besloten om de zaak te communiceren aan de Belgische regering en er werd een reeks vragen opgesteld die aan de partijen werden voorgelegd. Daaruit blijkt volgens verzoekers dat het EHRM vragen heeft gesteld wat betreft het feit of de Belgische asielinstanties zijn rechtspraak naleven betreffende de toegang tot een effectief rechtsmiddel (artikel 13 van het EVRM) en de bescherming tegen onmenselijke behandeling (artikel 3 van het EVRM). Dit wetende had het CGVS zich voorzichtig moeten gedragen en het beroep voor het EHRM als een nieuw element moeten aanvaarden. Dit is des te meer het geval nu het EHRM een minnelijke schikking had aangeboden aan de partijen. Ook al kwamen de partijen niet tot een minnelijke schikking, dit had het CGVS moeten aanzetten tot meer voorzichtigheid wat betreft het onderzoek van verzoekers' navolgend verzoek om internationale bescherming, vooral gezien het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM aangehaald door het Hof.

Verzoekers vragen in hoofddorde hen de vluchtelingenstatus te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, nog meer ondergeschikt om de bestreden beslissingen te vernietigen en uiterst ondergeschikt om geen uitspraak te doen in huidige procedure zolang er geen definitieve beslissing is genomen door het EHRM in de zaak J.B. and others v. België, verzoekschrift nr. 43539/21.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers geen bijkomende stukken.

2.2.2. Op 13 september 2023 dienen verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in met daarbij volgende stukken:

- *"Expert declaration of Lawrence M. Ladutke in support of Ms. J.B.d.M."* van Lawrence LADUTKE van 11 september 2022 (stuk 1);
- foto van de beslissing tot invrijheidsstelling van de heer J.A.S.B. (stuk 2) met eigen vertaling.

In deze aanvullende nota verwijzen verzoekers ook naar een bericht op de website van de Salvadoraanse Fiscalía, waarvan zij de weblink bijvoegen. Uit dit bericht van 19 augustus 2022 zou volgens verzoekers blijken dat de moeder van verzoekster, mevrouw A.D.S.H., die tevens in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, nu wordt geacht "betrokken" te zijn bij de maffieuze activiteiten van haar zoon J.A.S.B. en diens intussen overleden vader, A.A.B.R. Mevrouw A.D.S.H. is evenwel moeten vluchten voor de clan B. en is niet bij de maffieuze activiteiten betrokken. Dit vormt volgens verzoekers het bewijs dat het loutere feit dat zij familieleden zijn van de clan B. een vrees voor vervolging meebrengt. Noch het CGVS, noch de Raad hebben deze stelling ooit op een correcte manier willen onderzoeken. Dit onderzoek werd wel gevoerd door de heer LADUTKE die concludeert dat verzoekers niet beschermd zullen worden door de Salvadoraanse autoriteiten. Het feit dat mevrouw A. D. S.H. nu wordt geacht betrokken te zijn bij de maffieuze praktijken van haar familieleden, terwijl dit in het verleden nooit het geval is geweest, strookt met de objectieve situatie in El Salvador ten gevolge van de aankondiging van de noodtoestand door president Bukele in maart 2022. Sindsdien werden tienduizenden personen op een roekeloze manier gearresteerd en gedetineerd, vaak omwille van vermeende banden met de *mareros*. Dit bevestigt het risico op vervolging voor verzoekers omwille van hun achternaam B.

De foto van de invrijheidsstelling van J.A.S.B. heeft verzoekster ontvangen via haar zus die in de Verenigde Staten verblijft, J.A.S.B. had tegen haar opgeschept over de macht die hij heeft en had haar het bewijs doorgestuurd dat hij was vrijgekomen.

2.2.3. Op 18 april 2023 legt het CGVS overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer met daarbij de weblinks naar volgende stukken:

- COI Focus *"Salvador. Situation Sécuritaire"* van 4 juli 2022;

- UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van maart 2016.

2.2.4. Ter zitting van 26 april 2023 verzoekt de kamervoorzitter aan het CGVS een schriftelijk verslag neer te leggen over de aanvullende nota van verzoekers. Het CGVS legt een schriftelijk verslag d.d. 26 april 2023 neer. Bij dit schriftelijk verslag worden volgende stukken gevoegd:

- een vertaling van het persbericht van 19 augustus 2022 van de website van het Salvadoraanse parket waarvan verzoekers melding maakten in hun aanvullende nota (stuk 1);
- de COI Focus “*Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l’état d’urgence*” van 31 maart 2023 (stuk 2);
- een persartikel uit Mo* “*Het bendegekweld van de straat maakte plaats voor de maffia van de staat*” van Ynske Boersma van 8 april 2023 (stuk 3);
- COI Case “*SLV2023-001 El Salvador*” van 28 maart 2023 (stuk 4);
- vertaling van stuk 2 bij de aanvullende nota van verzoekers: de foto van de beslissing tot invrijheidsstelling van de heer J.A.S.B. (stuk 5).

2.2.5. Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet dienen verzoekers op 5 mei 2023 een replieknota in aangaande dit schriftelijk verslag. Volgende stukken worden bij deze replieknota gevoegd:

- een e-mail van Dhr. Lawrence LADUTKE aan de raadsvrouw van verzoekers, d.d. 11.09.2022 (stuk 1);
- een e-mail van Dhr. Lawrence LADUTKE aan de raadsvrouw van verzoekers, d.d. 13.09.2022 (stuk 2);
- een e-mail van verzoekster aan haar raadsvrouw, d.d. 13.09.2022, met eigen vertaling (stuk 3);
- een e-mail van verzoekster aan haar raadsvrouw, d.d. 17.11.2022, met eigen vertaling (stuk 4);
- een meer leesbare kopie van de beslissing tot invrijheidsstelling van Dhr. J.A.S.B. (stuk 5);
- publicatie van foto’s op Facebook op 6 maart 2022 waarop J.A.S.B. verschijnt (stuk 6);
- foto’s van de beklaagden in het proces Nexos-Narcos, afkomstig van de website van het Salvadoraans parket, waarin J.A.S.B. verschijnt (stuk 7);
- vonnis uitgesproken door de *Camara especializada de lo penal* van Santa Tecla in de zaak nr. (...), betreffende J.A.S.B., met vertaling naar het Nederlands via DeepL (stuk 8);
- verzoekschrift om rechtsbijstand voor de vertaling van het vonnis van de *Camara especializada de lo penal* van Santa Tecla, ingediend d.d. 02.05.2023 (stuk 9);
- reactie van Dhr. Lawrence LADUTKE op de analyse die door het CGVS werd gedaan van zijn risico-analyse van de situatie van verzoekers d.d. 30.04.2023 (stuk 10).

In deze replieknota leggen verzoekers vooreerst uit dat zij de foto van het stuk waaruit de vrijlating van J.A.S.B. blijkt, pas hebben ontvangen nadat L. LADUTKE zijn analyse d.d. 11 september 2022 gemaakt heeft. Zij hebben toen alsnog aan L. LADUTKE gevraagd om een aanvullende analyse uit te voeren naar de authenticiteit van dit document, maar hij antwoordde dat dit buiten zijn expertisedomein valt (stuk 2). Verzoekers leggen hun e-mail uitwisseling met hun raadsvrouw voor, waaruit blijkt dat verzoekster deze foto pas op 12 september 2022 ontvangen heeft (stuk 3). Deze foto konden ze dus niet eerder voorleggen.

Verzoekers vervolgen dat zij hun uiterste best hebben gedaan om nieuwe bewijsstukken voor te leggen, maar dat deze lichtzinnig van tafel worden geveegd door de verwerende partij, die het zelfs niet nodig vond om hen te horen. Het CGVS had de mogelijkheid dat J.A.S.B. werd vrijgelaten moeten onderzoeken. Ten overvloedige leggen verzoekers stukken voor die reeds neergelegd werden voor de Raad ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder en die volgens hen wijzen op de vrijlating van J.A.S.B.. Het betreft een aantal foto’s die op Facebook werden gepost op 6 maart 2022, en waarop zou blijken dat J.A.S.B. een mis bijwoont (stuk 6). Dat het wel degelijk om J.A.S.B. gaat, blijkt volgens hen uit de website van het Salvadoraans parket met foto’s van de beklaagden in het proces *Nexos-Narcos* (stuk 7).

Vervolgens zetten verzoekers uiteen dat zij het niet eens zijn met de kritiek van het CGVS op de analyse van L. LADUTKE van 11 september 2022. Zij herhalen dat de analyse gemaakt door de Raad in zijn arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 wat betreft de veiligheid van verzoekers bij een terugkeer naar El Salvador, sterk in twijfel wordt getrokken door het EHRM. De bijkomende voorgelegde stukken brengen ook mee dat niet zonder meer naar deze analyse van 5 november 2020 kan worden verwezen. Verzoekers menen dat L. LADUTKE wel degelijk een in concreto-analyse doet van de situatie van verzoekers bij een eventuele terugkeer. Zij verwijzen naar stukken 42 tot 53 van zijn verslag. Het CGVS is ook tegenstrijdig in zijn verwijzing naar de COI Focus. Verzoekers wijzen erop dat expert Lawrence LADUTKE, Amnesty International en Insight Crime vaststellen dat er een risico is op een willekeurige arrestatie van familieleden van notoire bendeleden louter en alleen omwille van de biologische band, maar CEDOCA meent dat deze

analyse niet geloofwaardig is omdat er hierover niet heel veel te vinden zou zijn op Google, dit is volgens verzoekers geen ernstige wetenschappelijke risicoanalyse.

Verzoekers uiten ook kritiek op het oordeel van het CGVS over het persbericht van het Salvadoraans parket over de vervolging van de clan B. en meer specifiek de band gelegd met verzoeksters moeder, verzoekers benadrukken dat in dit bericht wel degelijk staat te lezen dat verzoeksters moeder “*verbonden is met deze criminele structuur*”.

Inzake de foto van de beslissing tot vrijlating van J.A.S.B. stellen verzoekers dat de conclusie van het CGVS dat hieruit niet blijkt dat J.A.S.B. effectief vrijgelaten is en dat niet blijkt dat dit in het kader van zijn veroordeling tot 435 jaar gevangenisstraf is, een redeneerfout betreft en een miskenning van bepaalde beginselen van het asielrecht. Dat er geen sluitend bewijs zou voorliggen van de vrijlating, betekent niet dat er geen reden zou bestaan om geloof te hechten aan deze vrijlating. L. LADUTKE heeft ook gereageerd op de analyse van het CGVS van zijn verslag van 11 september 2022, en stelt dat hij niet verwacht dat de Salvadoraanse overheden zouden bevestigen dat ze een machtige bendeleider hebben vrijgelaten (stuk 11). Daarnaast wijzen verzoekers op het voordeel van de twijfel zoals vervat in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, ze wijzen erop dat ze alle mogelijke elementen ter staving van hun verzoek hebben neergelegd, elementen die stroken met de algemeen beschikbare informatie over de vrijlating van kopstukken van de bendeleiders door president Bukele in El Salvador. Ze verwijzen in dit verband ook naar de Nansen Note 2018/03, “*Évaluation de la preuve en matière d’asile : l’actualité depuis l’arrêt Singh et autres c. Belgique*” van maart 2018. Ten slotte benadrukken verzoekers dat L. LADUTKE ook gesteld heeft dat, zelfs al zou J.A.S.B. zich nog in de gevangenis bevinden, hij een blijvend risico zou vormen voor verzoekers bij een terugkeer naar El Salvador. Bendeleiders en andere criminelen kunnen vanuit de gevangenis opdracht geven tot moord en andere misdaden. Verzoekers menen dat dit gegeven niet werd onderzocht.

Inzake de analyse door het CGVS van de foto van de beslissing tot vrijlating van J.A.S.B., bevestigen verzoekers dat de rechtbank die hem veroordeelde tot 435 jaar gevangenis, namelijk “*Juzgado especializado de sentencia ‘A’*” van San Salvador en de rechtbank die de vrijlating beval, namelijk “*Cámara primera especializada de lo penal*” van Santa Tecla, verschillend zijn maar ze wijzen erop dat het CGVS hier geen conclusie aan verbindt. Verzoekers leggen een nieuw stuk voor (stuk 8) dat een vonnis van de “*Cámara primera especializada de lo penal*” van Santa Tecla betreft, aangetroffen op een website van de Salvadoraanse regering die rechtspraak publiceert. Uit dit vonnis van de rechtbank van Santa Tecla van december 2020 blijkt dat een andere rechtbank, namelijk deze van San Salvador (die de veroordeling tot 435 jaar gevangenis bevolen heeft), een dossier heeft overgemaakt aan de rechtbank van Santa Tecla, met daarin de verwijzing naar een eigen vonnis, waarbij J.A.S.B. door de rechtbank van San Salvador veroordeeld wordt wegens illegale handel conform een wet over drugs. Verzoekers geven hier een uitleg over en besluiten: “*dit document toont enerzijds aan waarom de carta de libertad genomen werd door de Cámara especializada de lo penal van Santa Tecla, blijkbaar bevoegd voor zulke beslissingen, en niet door de rechtbank die de veroordeling tot 435 jaar gevangenis uitsprak (de Juzgado de sentencia especializado ‘A’ van San Salvador). Het is ook mogelijk dat de Cámara especializada de lo penal van Santa Tecla territoriaal bevoegd werd omdat J.A.S.B. in Santa Tecla werd gedetineerd, zoals blijkt uit de carta de libertad. Anderzijds begrijpt men, na lezing van dit document, waarom de carta de libertad verwijst naar een beëindiging van een voorlopige hechtenis: blijkbaar was de veroordeling tot 435 jaar gevangenis inderdaad nog niet definitief en was J.A.S.B. nog geacht in voorlopige hechtenis te verkeren.*”

Wat betreft de vermelding “*sin efecto*” op het einde van het document, merken verzoekers op dat dit een gerechtelijk document is en dat zij menen dat deze vermelding betrekking heeft op de voorlopige hechtenis, die “zonder gevolg” moet worden gelaten, zij verwijzen in dit verband naar de artikelen 82 en 127 van het Salvadoraans Strafwetboek die zij citeren met eigen vertaling. Het gebruik van de uitdrukking “*sin efecto*” op de beslissing tot vrijlating van J.A.S.B. toont dus niet noodzakelijk aan dat deze beslissing nietig werd verklaard, de uitdrukking slaat hoogstwaarschijnlijk op de voorlopige hechtenis. Ten slotte stellen verzoekers dat het loutere feit dat het een kopie betreft, niet meebrengt dat het stuk vervalst is.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp

tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat in het kader van verzoekers' eerste verzoek om internationale bescherming de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in Verenigde Kamers op 5 november 2020 bij arrest nr. 243 705 oordeelde tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad nam in dit arrest wat betreft El Salvador een genuanceerd standpunt in over de beschikbaarheid van overheidsbescherming tegen niet-overheidsactoren van vervolging of ernstige schade.

Op basis van een analyse van de toen beschikbare landeninformatie besloot de Raad: *“dat het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheidsdiensten, verzwakt en fragiel is. Het staatsapparaat wordt ondermijnd door corruptie en gebrek aan middelen. Niettemin worden er ook in de strijd tegen de bendes maatregelen genomen en worden zowel bendeleden als niet-bendeleden ook gerechtelijk vervolgd en veroordeeld. Voor zover uit de landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een “failed state” kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming tegen bendes totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. De verzoekers moeten bijgevolg aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. De Raad benadrukt evenwel dat in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet.*

6.5. *In casu stelt de Raad vast dat verzoekers niet aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen beiden tegen de overheid met betrekking tot de door hen ingeroepen problemen met familieleden die betrokken zijn bij de georganiseerde misdaad en een van de leiders van MS-13, noch dat zij geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit hun verklaringen over de door hen ingeroepen bedreigingen en de stappen die door het gerechtelijk apparaat zijn genomen tegen familieleden die betrokken zijn bij georganiseerde misdaad en de bende MS-13 en de daarover beschikbare informatie.”*

De Raad stelde hierbij vast:

“Zowel met betrekking tot de weigering om mee te werken aan de voorlopige invrijheidsstelling van J.A. als met betrekking tot de beweerde vrees voor E.B. omwille van de erfenis van verzoeksters vader blijkt nergens uit hun verklaringen dat zij een poging hebben ondernomen om overheidsbescherming te krijgen. Verzoekers tonen ook niet aan dat met betrekking tot hun problemen met hun familieleden geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is en dat zij er geen toegang toe kunnen krijgen.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming.

Verzoekers moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput, wat in casu niet het geval is.

Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. “Vrijlating geweigerd voor broer van “E.B.”, 9 januari 2019) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel. Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfiltrerd. Ook de broer van E.B., M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, “Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider “E.B.” maakt deel uit van het netwerk”, 10

januari 2020), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook E.B. wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt.

Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door E.B.. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van E.B. die tot de organisatiestructuur van E.B. behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van E.B. of van verzoeksters broer J.A..”

Verzoekers toonden toen bijgevolg in hun individuele omstandigheden niet aan dat er geen overheidsbescherming voorhanden was, zodat de beweerde bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd konden worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelde eveneens vast dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador.

2.3.4. In het kader van hun huidig tweede verzoek om internationale bescherming, ingediend op 23 februari 2022, verklaren verzoekers dat het probleem dat zij hadden in El Salvador verder is uitgebreid: na hun vertrek werd verzoeksters moeder in El Salvador in januari 2020 bedreigd omdat ze niet wilde zeggen waar verzoekster was, verzoeksters moeder en nicht zijn intussen ook in België; verzoeksters broer J.A.S.B. werd in oktober 2020 veroordeeld tot 435 jaar gevangenisstraf maar werd in februari 2022 reeds vrijgelaten, waaruit verzoekers afleiden dat de Salvadoraanse autoriteiten hen niet kunnen beschermen gezien de aanwezige corruptie. Verzoekers voegen hieraan toe dat zij tegen het arrest van de Raad van 5 november 2020 een beroep hebben ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Ter staving van hun huidig verzoek om internationale bescherming leggen verzoekers volgende stukken neer:

- een document afkomstig van het EHRM d.d. 22 november 2021 in de zaak van verzoekers waarin vragen worden gesteld aan de partijen, met als bijlage een brief van het EHRM van 9 november 2021 gericht tot verzoekers' raadvrouw waarin een minnelijke schikking voorgesteld wordt (administratief dossier, map tweede verzoek, stuk 8, map met documenten, stuk 1);
- een brief van verzoekers' raadvrouw van 7 februari 2022 gericht tot de Dienst Vreemdelingenzaken met uitleg over het nieuw verzoek om internationale bescherming van verzoekers (administratief dossier, map tweede verzoek, stuk 8, map met documenten, stuk 2);
- Belgische schoolrapporten van de kinderen (administratief dossier, map tweede verzoek, stuk 8, map met documenten, stuk 3).

2.3.5. Verzoekers' tweede verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissingen niet-ontvankelijk verklaard omdat zij geen nieuwe elementen hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk vergroten dat ze voor internationale bescherming in aanmerking komen: hun huidige verzoeken steunen op de motieven die ze naar aanleiding van hun vorig verzoek hebben uiteengezet en de weigeringsbeslissingen van het CGVS werden bevestigd door de Raad:

- (i) verzoekers verwijzen opnieuw naar eerdere verklaringen over verzoeksters broer J.A.S.B. en haar halfbroer E.B.; het vasthouden aan eerder aangehaalde motieven kan voorgaande beoordeling niet in een ander daglicht plaatsen;
- (ii) verzoeksters verklaring dat onbekenden naar hun huis kwamen om naar haar te vragen en haar moeder te bedreigen, werd reeds beoordeeld in het kader van de verzoeken van verzoeksters moeder en nicht, verzoekers hadden deze elementen kunnen aanbrengen tijdens hun beroepsprocedure bij de Raad;
- (iii) dat verzoeksters broer J.A.S.B. in februari 2022 zou zijn vrijgelaten, hoewel hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 435 jaar, wijzigt op zich niets aan de eerdere beoordeling van de Raad, bijkomend wordt opgemerkt dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat hij effectief werd vrijgelaten;

(iv) de documenten aangaande verzoekers' klacht bij het EHRM tonen aan dat deze klacht ontvankelijk werd verklaard; het EHRM wil weten of het CGVS en de Raad naar behoren hebben onderzocht of de overheidsinstanties in El Salvador de capaciteit hebben om in het algemeen bescherming te bieden en in het bijzonder aan verzoekers; in deze fase kan echter niet vooruitgelopen worden op de afloop van de procedure; het feit dat verzoekers zich tot het EHRM hebben gewend kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen;

(v) de Belgische schoolrapporten van de kinderen houden geen verband met de aangehaalde problemen in het land van herkomst.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen nog opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat verzoekers louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zouden worden of een reëel risico zouden lopen om blootgesteld te worden aan een behandeling zoals vermeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin is er actueel in El Salvador sprake van willekeurig geweld.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.7. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.7.1. Inzake de klacht van verzoekers bij het EHRM wordt in de bestreden beslissingen het volgende overwogen:

“Uit de documenten aangaande uw klacht bij het Europees Hof en de brief van uw advocate blijkt dat uw klacht door het Hof ontvankelijk werd verklaard. Het Hof stelde de Belgische autoriteiten in kennis van uw verzoek en stelt zich hierbij onder meer de vraag of de Belgische autoriteiten voldaan hebben aan de procedurele verplichtingen die op hen rusten krachtens artikel 3 van het EVRM. Zoals hierboven reeds vermeld oordeelde de RvV dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u geen toegang zou hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantoonde dat u hiertoe enige poging hebt ondernomen. Meer bepaald wil het Hof weten of het CGVS en de Raad naar behoren hebben onderzocht of de overheidsinstanties in El Salvador de capaciteit hebben om bescherming bieden in het algemeen en aan de verzoekers in het bijzonder. In deze fase van de procedure kan echter niet vooruitgelopen worden op de afloop van uw procedure bij het Europees Hof. Bijgevolg kan het feit dat u zich tot het Europees Hof hebt gewend bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.”

Hoewel de verwerende partij gevolgd kan worden waar zij stelt dat niet kan worden vooruitgelopen op de afloop van de procedure bij het EHRM, kan in casu geen afbreuk worden gedaan aan het gegeven dat de klacht ontvankelijk is verklaard en dat het Hof vragen stelt inzake de beschermingsmogelijkheden in het algemeen alsook specifiek voor verzoekers in El Salvador.

2.3.7.2. De Raad wijst erop dat in het arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 een genuanceerd standpunt werd ingenomen over de beschikbaarheid van overheidsbescherming tegen niet-overheidsactoren van vervolging of ernstige schade en dat werd geconcludeerd dat in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet. Vervolgens werd geoordeeld dat nergens uit verzoekers' verklaringen bleek dat zij een poging

hadden ondernomen om overheidsbescherming te krijgen en dat evenmin bleek, gelet op de gerechtelijke stappen ondernomen tegen onder meer J.A.S.B., dat zij geen toegang zouden hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming.

Evenwel blijkt uit de recente landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, zoals de verwerende partij ter terechtzitting van 26 april 2023 ook toegeeft, dat sinds de uitspraak van de Verenigde Kamers in november 2020 de Salvadoraanse rechtsstaat onder president Bukele is verzwakt. Zo was er een andere benadering van de bende-problematiek waarbij naast arrestaties ook bendeleiders werden vrijgelaten; verving president Bukele in 2021 onder andere de procureur-generaal die onderzoek voerde zowel naar de geheime onderhandelingen met de bendes als naar politiek geweld en corruptie in minder dan twee uur door een persoon die door mensenrechtenorganisaties wordt beticht van foltering; werden alle 5 magistraten van het Grondwettelijk Hof vervangen zonder de geijkte procedures hieromtrent in de Salvadoraanse grondwet te volgen; werden verschillende hooggeplaatste ambtenaren benoemd hoewel zij worden beticht van corruptie en mensenrechtenschendingen en werd in maart 2022 de noodtoestand afgekondigd.

Waar de verwerende partij stelt dat de geheime onderhandelingen werden meegenomen in de uitspraak van de Verenigde Kamers, merkt de Raad op dat er toen in het arrest nr. 243 705 tevens werd gesteld: *“Deze persartikelen doen evenwel geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat de Salvadoraanse justitie de genoemde familieleden van verzoekers heeft vervolgd en aangehouden, noch blijkt hieruit dat verzoekers’ familieleden bij deze onderhandelingen betrokken waren of hierdoor niet langer vervolgd of gezocht zouden worden door justitie. Bovendien wordt ook in het artikel in de Washington Post vermeld dat de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld naar deze onderhandelingen.”*

In casu blijkt dat voormelde procureur-generaal aan de deur werd gezet door president Bukele en dat er onduidelijkheid is over de vraag of verzoeksters broer J.A.S.B. in het kader van zulke geheime onderhandeling werd vrijgelaten, zoals hierna zal blijken.

Gelet op het gegeven dat de rechtsstaat in El Salvador sinds de uitspraak van de Raad in Verenigde Kamers is verzwakt, blijken bijgevolg de algemene omstandigheden in El Salvador gewijzigd, hetgeen een impact kan hebben op de beschikbaarheid en toegankelijkheid tot doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming, waardoor in deze niet zomaar gesteld kan worden dat de gewijzigde algemene omstandigheden geen nieuwe elementen betreffen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.3. Verder hebben verzoekers in het kader van huidig beroep tegen de beslissingen waarbij hun volgende verzoeken niet-ontvankelijk werden verklaard, bijkomende stukken voorgelegd (zie de bijlagen bij de aanvullende nota van 13 september 2022) die zij nog niet konden voorleggen ten tijde van hun volgend verzoek ingediend op 11 februari 2022 en verwijzen zij in hun aanvullende nota van 13 september 2022 eveneens naar de noodtoestand die werd afgekondigd in El Salvador in maart 2022 en naar informatie vanop de website van de Fiscalía van 19 augustus 2022 waarin verzoeksters moeder wordt vermeld.

Deze nieuwe informatie heeft het voorwerp uitgemaakt van een schriftelijk verslag van de verwerende partij d.d. 26 april 2023 waarop verzoekers gerepliceerd hebben middels een replieknota van 5 mei 2023.

Uit lezing van alle stukken blijkt evenwel dat er een aantal onduidelijkheden blijven waarop het schriftelijk verslag noch de replieknota antwoord bieden. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoekers (nog) niet gehoord zijn over deze bijkomende stukken en dat hij verzoekers hieromtrent niet kan horen, gelet op de beperkte onderzoeksbevoegdheid van de Raad en de grenzen van het horen van verzoekers ter zitting.

2.3.7.4. Inzake de veroordeling van verzoeksters broer J.A.S.B. tot 435 jaar gevangenisstraf en zijn eventuele vervroegde vrijlating wordt in de bestreden beslissingen het volgende overwogen:

“Dat uw broer J.A. in februari 2022 zou vrijgelaten zijn hoewel hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 435 jaar wijzigt op zich niets aan de eerdere beoordeling van de RvV (Verklaring volgend Verzoek, vraag 16). Bijkomend dient opgemerkt dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat hij effectief werd vrijgelaten.”

Verzoekers voegen bij hun aanvullende nota van 13 september 2023 en bij hun replieknota van 5 mei 2023 bijkomende stukken toe in dit verband. Hieruit blijkt dat het onduidelijk is of verzoeksters broer J.A.S.B. zich momenteel nog steeds in de gevangenis bevindt. Verzoekers vrezen represailles van deze broer. Deze vrees werd reeds aangehaald in verzoekers’ eerste verzoeken om internationale

bescherming, en daarover werd door de Raad in zijn arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 geoordeeld dat nergens uit verzoekers' verklaringen blijkt dat zij een poging hebben ondernomen om overheidsbescherming te krijgen; dat zij niet aantonen dat met betrekking tot hun problemen met hun familieleden geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is en dat zij er geen toegang toe kunnen krijgen; dat uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten immers blijkt dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie; dat zo verzoeksters vader en broer J.A.S.B. in 2018 werden gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos en de broer van E.B., M.A.B.C. in januari 2020 werd gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude; dat ook E.B. nog steeds wordt gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en dat hij sinds 2013 voortvluchtig is.

Uit bijlage 4 bij het schriftelijk verslag dat de verwerende partij ingediend heeft (COI Case SLV2023-01 van 28 maart 2023) blijkt dat de twee magistraten die de brief met de beslissing tot vrijlating van J.A.S.B. zouden hebben ondertekend, vermeld werden in een artikel van "El Diario de Hoy" van 5 april 2022 dat verwijst naar een artikel van "La Prensa Gráfica", als magistraten die 11 vermeende medewerkers van de MS13 vrijgelaten zouden hebben eind maart 2022.

In het licht van een verzwakte rechtsstaat waarin geheime onderhandelingen worden gevoerd en deals gesloten met hooggeplaatste bendeleiders en waarbij verzoekers nu aantonen dat het minstens onduidelijk is of verzoeksters broer J.A.S.B. zich momenteel, na zijn veroordeling tot een gevangenisstraf van 435 jaar, nog in de gevangenis bevindt, hetgeen gevolgen kan hebben voor de beschermingsmogelijkheden waarop verzoekers zich kunnen beroepen bij de Salvadoraanse overheid, meent de Raad dat ook in dit verband niet zomaar kan worden gesteld dat de veroordeling tot een gevangenisstraf van 435 jaar en de al dan niet vrijlating van verzoeksters broer geen nieuwe elementen betreffen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.5. Hoewel de noodtoestand werd uitgeroepen in El Salvador in maart 2022 wordt hierover niets overwogen in de bestreden beslissingen van 21 april 2022. In verzoekers' aanvullende nota van 13 september 2022 wordt hiervan wel melding gemaakt en wordt verduidelijkt dat sindsdien tienduizenden personen werden gearresteerd en gedetineerd, vaak omwille van vermeende banden met bendeleden. In de aanvullende nota en in het schriftelijk verslag van de verwerende partij wordt wel verder ingegaan op deze noodtoestand. Verzoekers menen dat dit gegeven voor hen, louter omwille van hun achternaam B., het risico op vervolging ernstig verhoogt.

In dit verband wordt in de "*Expert declaration of Lawrence M. Ladutke in support of Ms. J.B.D.M.*" van 11 september 2022) (aanvullende nota verzoekers van 13 september 2022, stuk 1), gesteld dat de noodtoestand die werd afgekondigd in El Salvador eind maart 2022 geleid heeft tot willekeurige arrestaties van duizenden personen, louter omdat ze tatoeages hebben, door derden beschuldigd worden van banden met de bendes, een strafblad hebben, leven in een gebied dat onder controle van een bende staat of omdat ze verwant zijn met bendeleden, wat het geval is voor verzoekster.

In dit verband verwijzen verzoekers in hun aanvullende nota van 13 september 2022 naar een bericht op de website van de Salvadoraanse Fiscalía, gepubliceerd op 19 augustus 2022, waaruit blijkt dat de moeder van verzoekster wordt vermeld. Dit bericht handelt over de inbeslagname van eigendommen en goederen die toebehoren aan een structuur die verband houdt met drugshandel onder leiding van "E.B.". De moeder van verzoekster wordt vermeld als zijnde betrokken bij deze criminele structuur die bekend staat als de "zaak B." Verzoekers leiden hieruit af dat verzoeksters moeder wordt gevisieerd door de Salvadoraanse autoriteiten. De Raad meent dat dit gegeven in het kader moet worden geplaatst van de noodtoestand die momenteel nog steeds heerst in El Salvador en nader moet worden onderzocht.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan in deze stand van het geding niet gesteld worden dat verzoekers geen nieuwe elementen hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Gezien de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting kan in deze stand van zaken de Raad het beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

2.3.9. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 april 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,
mevr. A. DE SMET,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MAES